

продължаваше до къдѣ пладне само съ стрѣлба. Къмъ 2 часа прѣди обѣдъ се появиха на колони и искаха да се изкачатъ по баиря срѣщу насъ. Ботевъ и Петъръ поискаха да се покачатъ по-нагорѣ, понеже ония колони се стрѣмѣха тъкмо срѣщо тѣхъ, а тѣ и пушки нѣмаха. Петъръ Юрдановъ и Х. Петъръ сипѣха залпове отъ своитѣ позиции. принудиха неприятеля да се оттегли назадъ, а сжщо тѣй и Ботевъ да остане на мѣстото си. Така вече настаненъ неприятелския лагеръ, подържаше боя до вечеръта, който бѣ твърдѣ разреденъ. Часа около 4 1/2 сл. об. въ позициитѣ на А. Куковъ имаше силенъ огънь. Боя бѣше ожисточенъ тамъ. Куковъ поиска да напустне позициитѣ си и да се присѣдини къмъ насъ, обаче освенъ черкезитѣ, които го бияха и друго едно отдѣление войска около 40-50 души му припрѣчи пътя. Той се помъчи съ насила да си промъкне прѣзъ войската, но неможа, слѣдствие което пакъ се повърна къмъ позициитѣ си, обаче послѣднитѣ бѣха завзети отъ черкези, тогава се зави на югъ за блиската гора. До като сполучатъ да навлѣзатъ въ гората, неприятелския огънь се силно сипеше отгорѣ имъ, като единъ отъ другаритѣ падна тамъ раненъ, а самия Куковъ пронизанъ въ главата, легна мъртъвъ на земята. Часа бѣше около 6 веч., когато слънцето се скри задъ високитѣ върхове на балканитѣ и гарнизана на неприятеля засвири на отбой. Боятъ се почти прѣкрати. Само на Бѣлата канара се чуваше сегисъ-тогисъ. Въ това врѣме бѣха слѣзли отъ позициитѣ си Х. Петъръ, П. Юрдановъ, Георги Апостоловъ и двама—трима още при Ботева. Тѣ останяха съвсѣмъ поразени,—Ботевъ спеше. Като наблюдавалъ отъ тамъ неприятелскитѣ дѣйствия, поискалъ да напише писмо и съ тайна поща да го изпрати въ Румания. Това той открилъ на П. Симеоновъ. Но когато да го стори, дрѣмка го натиснала и той зоспалъ подъ пищенето на куршумитѣ. Отъ какъ бѣше стѣпѣлъ на бълг. земя, той не бѣ мигвалъ. Бѣха вече четири